CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-132/25 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
1-24076201-03-1r-21012025 Judecător Dorin Cazacu

D E C I Z I E
în numele Legii

06 mai 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Muntean Roman declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

> **Muntean Roman**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în or. *****, str. *****, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, necăsătorit, nu are persoane la întreținere, studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat nu are, limba de stat cunoaște, cetățean al Republicii Moldova, cu antecedente penale, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 aprilie 2024, în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 400 unități convenționale,

- învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:

Instanța de fond: *24.09.2024 – 17.01.2025*.

Instanța de recurs: *10.02.2025 – 06.05.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17 ianuarie 2025, Muntean Roman a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal și potrivit prevederilor art. 80^1 Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Potrivit prevederilor art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Muntean Roman prin prezenta sentință s-a adăugat partea rămasă neexecutată din pedeapsa cu amendă stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 aprilie 2024, stabilindu-i pedeapsă definitivă pentru cumul de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni și amenda în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea s-a dispus a fi calculat începând cu punerea în executare a sentinței rămase definitivă.

În conformitate cu art. 87 Cod penal, pedeapsa cu amendă în mărime de 400 unități convenționale (echivalentul a 20.000 lei), urmând a fi executată de sine stătător.

S-a aplicat în privința lui Muntean Roman măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării, care urmează să înceteze de drept la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Muntean Roman, la data de 25 august 2024, în jurul orei 10:30 , urmărind scopul de profit, de sustragere a bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta bisericii „Sfântul Nicolae” amplasată în or. Fălești, str. Alexei Mateevici, nefiind observat de nimeni, pe ascuns, de la Trocin Cristina *****, din geantă, pe care aceasta o avea asupra sa, a sustras un telefon mobil de model „iPhone-12” cu costul de 13000 lei, care se afla în geanta de dame pe care victima o avea pe umăr, după care, cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel proprietarului Trocin Cristina un prejudiciu material în valoare totală indicată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Muntean Roman a comis infracțiunea prevăzută la art. 192 alin. (1) Cod penal, cu semnele de calificare: *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din geanta prezentă la persoană.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în

rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Muntean Roman, prin care solicită admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025 în latura stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care în privința lui Muntean Roman, să fie stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității. Conform prevederilor art. 87 Cod penal, menținerea condamnării cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei, stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 aprilie 2024, şi executarea ambelor pedepse de sine stătător.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

Cu sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025, în latura stabilirii pedepsei, recurentul nu este de acord. Consideră că la individualizarea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal şi circumstanțele cauzei.

La stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de atitudinea autocritică a inculpatului față de cele comise de care îi pare rău şi s-a căit sincer, a contribuit din start la descoperirea infracțiunii, cât şi la judecarea cauzei în termeni restrânși prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, recuperării bunului sustras, absenței pretențiilor de ordin material şi moral din partea victimei.

Pe lângă acestea, inculpatul are loc permanent de trai, încadrat ocazional în câmpul muncii, iar aflarea acestuia în detenție s-ar răsfrânge negativ asupra acestuia. După comiterea infracțiunii inculpatul a avut un comportament corect, fără încălcări de lege. La evidența medicului psihiatru nu se află, fiind la evidență la medicul narcolog.

Din aceste circumstanțe recurentul apreciază ca neîntemeiată hotărârea instanței de fond în latura, aplicării în privința inculpatului a pedepsei 3 (trei) luni închisoarea, considerând că pe caz ar fi posibil ispășirea pedepselor aplicate separat de sine stătător, muncă neremunerată în folosul comunității şi pedeapsa sub formă de amendă de 400 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei, care urmează a fi executată de sine stătător.

Consideră că, în vederea optimizării luptei contra infracționalității, în legislația penală sunt prevăzute o serie de pedepse pentru situația în care ordinea statală a fost încălcată. Totuși, reducerea fenomenului infracțional nu poate fi realizată doar prin aplicarea pedepselor penale cu izolare de societate. Ele trebuie

să fie îmbinate şi cu alte măsuri juridico-penale ce reprezintă încrederea pe care statul o acordă persoanei, care, deși a încălcat legea penală, poate fi corectată fără a suporta efectele „nocive" ale executării pedepselor în detenție. Printre aceste măsuri, ce constituie alternative ia privațiunea de libertate, este munca în folosul comunității şi/sau suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Invocă faptul că, în cazul inculpatului, este necesar de evidențiat faptul că acesta deși are antecedente penale, după comiterea infracțiunilor a conștientizat pe deplin gravitatea faptelor comise, dar şi povara pedepsei închisorii, luând ferm decizia de a merge pe calea corectării.

Reieșind din cele expuse recurentul consideră echitabil ca în privința sa să fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității cu menținerea pedepsei amendă de 400 unități convenționale, echivalentul a 20.000 lei, şi executarea sentințelor şi respectiv pedepselor separat fără izolare de societate. Această măsură de pedeapsă o consideră a fi echitabilă şi proporțională pericolului social al infracțiunii şi persoanei inculpatului şi eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale şi prevenție în săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi altor persoane.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul declarat de avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Muntean Roman împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.95).

Respectiv, chestionându-l pe Muntean Roman în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 26.11.2024 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d. 97). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, inculpatul Muntean Roman a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Muntean Roman în baza dispozițiilor art. 192 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, în corespundere cu prevederile art. 100 - 101 Cod de procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată

rămâne a fi inutilă, cu atât mai mult că dezacordurile exprimate cu soluția instanței de fond se referă la pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința adoptată de către instanța de fond, cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, este una legală și întemeiată care urmează a fi susținută, deoarece este una echitabilă și în strictă conformitate cu prevederile art. 61, art. 75 Cod penal, precum și cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, și în concordanță cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 387, art. 389, art. 364^1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit recursului depus împotriva sentinței adoptate de instanța de fond, avocatul își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, invocând că pedeapsa cu închisoare este prea aspră având în vedere recunoașterea vinovăției și acceptarea examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază cele invocate de către recurent, și reține următoarele:

În conformitate art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Din materialele cauzei urmează că, inculpatul Muntean Roman a fost anterior condamnat: **1)** prin sentința Judecătoriei Fălești din 13.03.2013 în baza art.217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore; **2)** prin sentința Judecătoriei Fălești din 11.12.2014, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei s-a suspendat pe un termen de 4 ani; 3**)** prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 aprilie 2024, în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 400 unități convenționale.

Totodată, în privința inculpatului Muntean Roman au fost pornite cauze penale, care ulterior au fost încetate la etapa urmăririi penale din motivul împăcării părților, și anume: **1)** ordonanța din 21.06.2013 de încetare a urmăririi penale pornit în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal; **2)** ordonanța din 04.08.2023 de încetare a urmăririi penale pornit în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

Conform cazierului contravențional, inculpatul pe parcursul perioadei 27.06.2016 – 04.09.2024 a fost atras la răspunderea contravențională pe art. 105 de trei ori, art. 85 alin. (1) de trei ori, și altele, în total 8 contravenții.

Instanța de recurs reține și faptul că, inculpatul Muntean Roman se caracterizează negativ la locul de trai, din partea locuitorilor nu a parvenit careva reclamații în privința ultimului. La postul de poliție a fost citat și sancționat contravențional cât și penal pentru mai multe încălcări de ordin public (f.d.32).

Potrivit certificatului eliberat de IMSP Spitalul Raional Fălești, inculpatul Muntean Roman se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consumator de droguri (f.d.35).

În acest sens Colegiul penal concluzionează că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele reale și personale ale inculpatului și just i-a stabilit acestuia pedeapsa cu închisoare, ținut cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, care conform dispoziției art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat.

Totodată, instanța de fond corect a reținut ca circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal – contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, fiind reținută și o circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa închisorii este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, luând în considerație pericolul social sporit al infracțiunilor comise de inculpat, acesta este deja a cincea oară pe banca acuzaților, rezultă cert că atât pedeapsa cu privare de libertate atât și pedeapsa non-privativă de liberate aplicată anterior în privința lui Muntean Roman nu şi-au atins scopul, având în vedere că acesta din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție.

Instanța de recurs critic apreciază argumentele avocatului, precum că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni este prea aspră, iar o pedeapsă echitabilă ar fi una non privativă de libertate.

În acest context se reține prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, care statuează că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sancțiunea art. 192 alin. (1) Cod penal prevede trei măsuri alternative de pedeapsă principală şi anume: a) amendă în mărime de la 650 la 850 unități

convenționale; sau b) muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore; sau c) închisoare de până la 2 ani.

Aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, limită minimă și maximă de pedeapsă cu închisoare va fi de la 3 luni până la 1 an şi 6 luni.

Deci, Colegiul penal conchide că, instanța de fond i-a stabilit corect pedeapsa pentru infracțiunea comisă, în privința inculpatului cu închisoare pe un termen 3 luni, prin prisma art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pentru comiterea a infracțiunii de pungășie.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, și va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul reține că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Muntean Roman de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșită şi în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că scopul de corectare şi reeducare a inculpatului în speța dată poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, dar şi va avea ca efect prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Respectiv în speță se atestă caracterul proporțional a pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care în respingerea solicitării avocatului în interesele inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art. 364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde, pentru a nu le admite ”*dubla valență*”, comportamentul manifestat de inculpat prin continuarea activității criminale, ne acordându-i credibilitate în reeducare și sincera intenție de a nu mai sta pe cale criminală,

pentru prevenirea cărei, el urmează să-și execute integral pedeapsa lui stabilită prin sentința instanței de fond.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de recurs ajunge la concluzia că argumentele invocate în recursul declarat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond privind determinarea pedepsei este echitabilă atât persoanei inculpatului, cât și circumstanțelor de fapt și de drept, pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată, din care motive recursul declarat de către avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Muntean Roman urmează a fi respins, iar sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025, menținută fără modificări.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Muntean Roman declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.01.2025, prin care inculpatul Muntean Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedepsea cu închisoare pe un termen de 03 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: **Ghenadie Liulca**

Judecător: **Aurelia Andronache**

Judecător: **Ludmila Iarmaliuc**